

EX-TABLE 111, HAMMEL

Medlemsbrev 2025 Carl Eriks år

www.extable111.dk

Formand:

Carl Erik Vadstrup

Skriver: Karl- Erik Fisker

Medlemsbrev no. 6 den 3/6

Næste møde: Den 2/9 Årets Kååå

Vært: Tom

Program/ansvarlig: Tom/ sidste års Kååå, Knud Erik

3 minutter: Leif

Referat fra sidste møde: 6 Tablere møde op med vores damer, samtidig kunne vi byde velkommen til vores gæster, Lilly og Kirsten, dejlig at se dem

Fraværende var: Vores Formand Carl Erik, der stadig er plaget af sygdom

Dette års sommermøde blev afholdt hos Anne Marie og Flemming,-Knud Erik havde tag problemer,-tak for det Flemming

Først lidt hygge på Terrassen med dejlig musserende Alkehold fri vin

Vi sang : Du danske sommer,-jeg elsker dig

Forsanger havde glemt tasken,-så vores fantastiske Vært trykte
den skønne sang,- som blev afsunget på bedste vis

Forretten bestod af pandekager med fyld-flutes og 2 slags smør

Lisbeth og K E

Hovedret : Velsmagende Ribeye steg (Tom mesterkok)

Nye kartofler med bearnaise sovs Anne Marie og Flemming

Flot sammensat salat Lis og Knud Erik

Dessert : Velsmagende Islagkage med jordbær Ritta og Leo

Kage : Der blev SEVERET Dejlig kage fyldt med bær/ flødeskum på toppen Bodil og Leif

Kaffe : Stod Værtsparet for

Fungerende formand Leif tog over og bød velkommen,- særlig velkomst til vores damer og ikke mindst til vores gæster Lilly og Kirsten og takkede Værtsparet for flotte rammer

3 min : Tom Det handlede om deres nylige rejse med fly og de mange problemer—hvilket gav en dejlig debat

Det blev en rigtig dejlig aften,-hvor alt fungerede og endnu en gang tak til

Værtsparet, vi afsluttede efter kl 22,00

Mvh K E

3 minutter d. 3/6 0252

'Vi har været på krydstogt igen-igen. Denne gang gennem Panamakanalen, et stort ønske hos mig, og én af de dyrere ture, vi har været på. Og inden Trump overtager kanalen. Det vidste vi nu heller ikke, da vi bestilte turen, men det er jo episk at sejle fra Atlanterhavet til Stillehavet gennem en menneskeskabt kanal og med den historie, som den har.

Nok om det, for det var hjemturen, jeg vil fortælle om. Vi skulle afmønstre i Los Angeles søndag morgen, og derfra med Lufthansa over Frankfurt til Billund. Da vi forlod vore sidste havn i Mexico, fik vi en mail om, at flyet var aflyst, på grund af strejke i alle tyske lufthavne. Punktum. Fredag, og rejsebureauet lukket. Vi kunne sende mails (takket være et Elon Musk network) og ikke finde ud af andet. Så vi fik sendt en mail til Camilla, der kontaktede bureauet på weekend-nødnummer, og efter en del skriverier blev vi ombooket til KLM og via Amsterdam til København, så tog og taxa til Billund. Nå, så var alt jo vel. Vi blev læsset af ved den internationale terminal og stod i kø hos KLM. Da vi var næst forrest i køen tikkede der en mail ind om, at dette fly var aflyst, men at man havde ombooket os til San Francisco med Alaskan Airlines og fra San Francisco til Kbh med SAS og så videre med tog og taxa igen.

Min forudseende hustru havde sørget for, at der var booket assistance (læs kørestol) på min billet, og ved skranken havde de allerede det hele på plads med ombookningen og assistance. Så der kom en dame med kørestol og trillede os ud til fællesvejen til indenrigs. Der kom en speciel bus til handicappede og kørte os til den rigtige terminal, og en anden dame hjalp os med check in og security osv, hvilket ikke er nogen lille sag i det amerikanske luftrum. Dog behøver man ikke tage skoene af, hvis man er over 75. Respekt for alderdommen. Vi blev så sat i et par stole ved San Francisco flyet og tiden gik, der var ændringer og forsinkelser, og på et tidspunkt gik Inge til skranke, og gjorde opmærksom på, at vi ikke ville kunne nå vores connection i San Francisco. Ja, men vores bagage var jo allerede i møllen, så der skulle en grave ned og finde dem. Heldigvis havde vi farverige kuffertmærker, så det lykkedes. Vi skulle så flyve Los Angeles – Kbh direkte. Det kunne de jo bare have gjort første gang, skulle man synes. Men vi tog kørestolstoget igen den modsatte vej, handicapbus, check in og security endnu en gang (jeg bipper altid pga metalnæ) og videre til venteområde, efterhånden lidt træt og sultne. Nå tænkte vi, op i flyveren, hvor vi i første omgang ikke kunne sidde ved siden af hinanden, hvilket fru Haas ikke var fornøjet med så det blev ændret. Nu kan ikke mere gå galt. V var ombord, vores kufferter med, alt ok og vi lettet uden problemer og så frem til en nats ubekvem søvn på økonomiklasse. Men inden serveringen kom rundt meddelte kaptajnen, at der var problemer med lugen til forhjulet, så vi måtte vende om og lande i L. A. igen. Det gik meget fint, ingen panik eller problemer. Så sagde kaptajnen, at de ville se, om det kunne ordnes på stedet, eller vi skulle indkvarteres. Så kravle en lille mand på en stige op i forhjulet og var der ca 1 minut, hvorefter han forlod stedet. De kørte frem og tilbage med trapper til flyet, men efter en lille times tid meddelte kaptajnen, at vi godt kunne flyve igen, men at vi lige manglede 20 tons brændstof, som de havde smidt over stillehavet.

Derefter forløb turen problemløst, vi ofrede 1. klasse på toget, så sent mandag aften var vi hjemme, så jeg kunne nå mine blodprøver tirsdag formiddag.

Hvad kan man lære?

At flyveturen først er ovre, når man er parkeret ved gaten i den rigtige lufthavn

At Murphy har ret: Nå flere ting går galt, så sker det i den værst tænkelige rækkefølge

Flyv ikke Lufthansa, ingen service

At man ikke skal snyde sig selv for Assistance i Lufthavnene, hvis bare man trækker lidt på det ene ben. Vi fik en fantastisk service i L. A., men også i Cph, hvor damen hjalp os med alt, incl,

Tog- og pladsbilletter. Virkelig en god ting

God rejse